

TEORIA I METODY OPTYZMALIZACJI

Wydział Elektroniki
Kier. Automatyka i Robotyka
Studia magisterskie

dr inż. Ewa Szlachcic
Katedra Automatyki, Mechatroniki i Systemów Sterowania
Politechnika Wroclawska
pok. 219 C-3
ewa.szlachcic.staff.iar.pwr.wroc.pl

Program wykladu

- Wprowadzenie do zagadnień optymalizacji
- Definicja zadania optymalizacji i jego klasyfikacja
- Programowanie liniowe PL
 - Metody programowania liniowego PL
 - Metody programowania liniowego dla zmiennych całkowitoliczbowych PCL
- Programowanie nieliniowe PN:
 - Metody optymalizacji bez ograniczeń
 - Metody optymalizacji z ograniczeniami
- Metod optymalizacji lokalnej
- Metody optymalizacji globalnej
- Zadania optymalizacji wielokryterialnej

Teoria i metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachcic

Wydział Elektroniki studia II st.
kier. Automatyka i Robotyka

Literatura

- Stadnicki J., Teoria i praktyka rozwiązywania zadań optymalizacji z przykładami zastosowań technicznych, WNT, Warszawa, 2006.
- Kusiak J., Danielewska-Tulecka A., Oprocha P., Optymalizacja Wybrane metody z przykładami zastosowań, PWN, Warszawa, 2009.
- Cegielski A., Programowanie matematyczne, Wyd. Uniw. Ziel. 2004
- Stachurski A., Wierzbicki A.P., Podstawy optymalizacji, PWN Warszawa 1999
- Findeisen S., Szymanowski W., Wierzbicki A., Teoria i metody obliczeniowe optymalizacji, PWN, 1987
- Garfinkel R.S., Nemhauser G.L., Programowanie całkowitoliczbowe, PWN Warszawa 1978
- Michalewicz Z., Algorytmy genetyczne+struktury danych= programy ewolucyjne, WNT Warszawa, 1999
- Arabas J., Wykłady z algorytmów ewolucyjnych, WNT Warszawa, 2001
- Wierzbicki S.T., Sztuczne systemy immunologiczne, Teoria i zastosowania, EXIT Warszawa, 2002.

Teoria i metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachcic

Wydział Elektroniki studia II st.
kier. Automatyka i Robotyka

- **Programowanie liniowe.** Podstawy teoretyczne PL. Warunki konieczne i dostateczne optymalizacji liniowej. Metody simpleks, dwufazowy simpleks, dualny simpleks. Programowanie liniowe ze zmiennymi rzeczywistymi, programowanie liniowe ze zmiennymi dyskretnymi.

w tym:

Programowanie całkowitoliczbowe liniowe

Metody odcięć. Metody podziału i ograniczeń. Klasyczne zadania optymalizacji dyskretnej (problem plecakowy, przydziału, komiwojagera, problemy szeregowania zadań.), przepływy w sieciach i zadania transportowe.

Programowanie dyskretne (binarne)

- **Programowanie nieliniowe.** Podstawy teoretyczne PN. Warunki konieczne i wystarczające optymalności. Metody dokładne i heurystyczne (m.in. genetyczne i ewolucyjne) poszukiwania ekstremum bez ograniczeń i z ograniczeniami.

Teoria i metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachcic

Wydział Elektroniki studia II st.
kier. Automatyka i Robotyka

Sformułowanie zadania optymalizacji

Wektor zmiennych decyzyjnych \mathbf{x} : $\mathbf{x} = [x_1, x_2, \dots, x_n]^T$

gdzie: n – ilość zmiennych decyzyjnych.

Funkcja celu (funkcja kryterialna) $f(\mathbf{x})$: $f(\mathbf{x}): R^n \rightarrow R^1$

oraz m funkcji ograniczeń $g_i(\mathbf{x})$:

$$g_i(\mathbf{x}): R^n \rightarrow R^1 \quad \text{dla } i = 1, \dots, m$$

Teoria i metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachcic

Wydział Elektroniki studia II st.
kier. Automatyka i Robotyka

Zadanie optymalizacji polega na znalezieniu wektora zmiennych decyzyjnych \mathbf{x} , należącego do zbioru rozwiązań dopuszczalnych X w postaci:

$$X = \left\{ \mathbf{x} \mid g_i(\mathbf{x}) \leq 0, \quad i=1, \dots, m \right\}$$

takiego, że dla $\forall \mathbf{x} \in X$

$$f(\hat{\mathbf{x}}) \leq f(\mathbf{x})$$

Co jest równoznaczne zapisowi: $\min_{\mathbf{x} \in X} f(\mathbf{x}) = f(\hat{\mathbf{x}})$

Teoria i metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachcic

Wydział Elektroniki studia II st.
kier. Automatyka i Robotyka

Kategorie klasyfikacji zadań optymalizacji

- Model procesu:
 - Statyczny
 - Dynamiczny
 - Model procesu bez ograniczeń
 - Model procesu z ograniczeniami
- Przestrzeń rozwiązań zmiennych decyzyjnych
 - Zmienne rzeczywiste
 - Zmienne całkowitoliczbowe
 - Zmienne binarne
- Postać funkcji celu:
 - Funkcja skalarna
 - Funkcja wektorowa
- Dane o procesie niezbędne w algorytmie optymalizacji
 - Wartości funkcji celu
 - Gradient funkcji – algorytm pierwszego rzędu
 - Hessian funkcji - algorytm drugiego rzędu

Rodzaje zadań optymalizacji ze względu na wartości zmiennych decyzyjnych

- Zadania ze zmiennymi ciągłymi – przestrzeń poszukiwań jest iloczynem kartezjańskim zbioru liczb rzeczywistych, n – wymiar przestrzeni zmiennych niezależnych
 - Wypukłe – funkcja celu i zbiór rozwiązań dopuszczalnych są wypukłe
 - Niewypukłe - funkcja celu i zbiór rozwiązań dopuszczalnych mogą być nie wypukłe
- Zadania ze zmiennymi dyskretnymi – wartości zmiennych niezależnych należą do zbioru dyskretnego (zbiór liczb całkowitych, zbiór liczb binarnych)
- Zadania ze zmiennymi mieszanymi - wartości zmiennych niezależnych należą zarówno do zbioru liczb rzeczywistych jak i do zbioru liczb w postaci dyskretniej.

$$X = R^n$$

$$X = Z^n$$

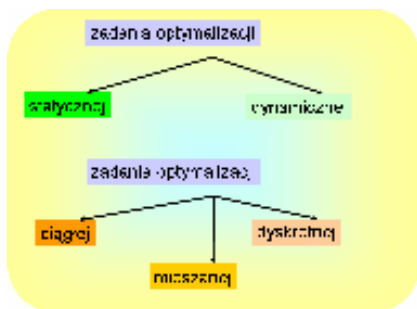
Przykłady praktycznych zastosowań:

- Optymalne projektowanie procesów technologicznych
- Identyfikacja procesów technologicznych
- Optymalne zarządzanie przedsiębiorstwem - minimalizacja kosztów, maksymalizacja zysków w przedsiębiorstwie
- Poli-optymalne zadanie dla modelu gospodarki narodowej (np.: maksymalizacja konsumpcji i środków trwałych oraz minimalizacja poziomu zadłużenia zagranicznego gospodarki)
- Sterowanie procesem technologicznym

Przykłady praktycznych zastosowań cd.:

- Projektowanie efektywnej struktury systemu (np. sieci komputerowej)
- Projektowanie optymalnego przepływu w sieciach (sieci dystrybucji wody, sieci dystrybucji gazu, sieci komputerowej)
- Zadania optymalnego przydziału, zadania dystrybucji produktów
- Zadania optymalnego rozmieszczenia (minimalizacja strat czy odpadów- optymalny rozkrój , optymalne cięcie, optymalny kształt)

Podział zadań optymalizacji

Zadanie programowania liniowego PL

$$\max f(x) = c^T x$$

przy ograniczeniach:

$$A_1 x \leq b_1$$

$$A_2 x \geq b_2$$

$$x \geq 0$$

$\dim x = n$, $\dim c = n$
Macierze A_1, A_2 odpowiadają za współczynniki w m_1 i m_2 ograniczeniach

$$\dim A_1 = [m_1 \times n], \dim A_2 = [m_2 \times n]$$

Wektory b_1, b_2 odpowiadają za prawe strony ograniczeń
 $\dim b_1 = m_1, \dim b_2 = m_2$

Zadanie programowania kwadratowego

$$\max_{x \in X} f(x) = 0.5x^T A x + b^T x$$

gdzie: $X = \{x : D^T x \leq e, x \geq 0\}$

Przykład zadania programowania nieliniowego

$$\min f(x) = (x_1 - 2)^2 + (x_2 - 1)^2$$

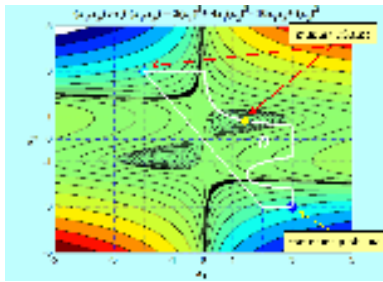
przy ograniczeniach:

$$\begin{aligned} x_1^2 &\leq x_2 \\ x_1 + x_2 &\leq 2 \end{aligned}$$

Przykład nieliniowego zadania optymalizacji z ograniczeniami

$$\min_{x \in X} f(x) = 2(x_1)^2 + 4x_1(x_2)^3 - 10x_2x_1 + (x_2)^2$$

$$\begin{aligned} X = \{(x_1, x_2) \mid &x_1(x_2)^2(2.4 + x_2) \leq 3 \\ &\wedge 3/2x_1 + x_2 \geq 0 \\ &\wedge (-3 \leq x_i \leq 3, i = 1, 2)\}. \end{aligned}$$

Zadanie optymalizacji wielokryterialnej

Polega na znalezieniu optymalnego rozwiązania, które jest akceptowalne z punktu widzenia każdego kryterium

- Z problemem optymalizacji wielokryterialnej mamy do czynienia wówczas, gdy mamy do czynienia jednocześnie z wieloma funkcjami celu.
- Możliwe rozwiązania zadania optymalizacji można podzielić na dwie grupy:
 - rozwiązania zdominowane
 - rozwiązania nie-zdominowane (optymalne w sensie Pareto).

Zadanie optymalizacji wielokryterialnej

$$\min_{x \in X} F(x) = [f_1(x), \dots, f_k(x)]$$

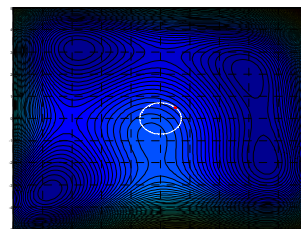
gdzie: k – liczba funkcji celu $f_i(x), i=1, \dots, k$

$$\text{przy ograniczeniach } g_i(x) \leq 0, i \in \{1, \dots, m\}$$

$$h_j(x) = 0, j \in \{1, \dots, p\}$$

Tzn.:

$$\begin{aligned} X = \{(x) \mid &g_i(x) \leq 0 \text{ dla } i \in \{1, \dots, m\} \\ &h_j(x) = 0 \text{ dla } j \in \{1, \dots, p\}\}. \end{aligned}$$

Zadanie programowania ilorazowego:

$$\text{extr } f(x) = \frac{c^T x + c_0}{d^T x + d_0}$$

$$f: X \rightarrow \mathbb{R}^1$$

przy ograniczeniach:

$$c \geq 0, d > 0, x > 0$$

oraz

$$c \in \mathbb{R}^n, d \in \mathbb{R}^n, x \in \mathbb{R}^n$$

$$Ax \leq b$$

$$\dim A = [m \times n]$$

$$b \in \mathbb{R}^m$$

Warunki istnienia rozwiązania:

- zbiór rozwiązań dopuszczalnych problemu jest ograniczony
- mianownik funkcji celu jest dodatni dla wszystkich rozwiązań dopuszczalnych.

Przykład III

Optymalizacja planu produkcji przedsiębiorstwa, w którym ilość zanieczyszczeń przypadająca na jednostkę zysku będzie najmniejsza.

Surowiec	Zużycie surowca [kg/jedn. Wyrobu]		Zapasy surowca
	W1	W2	
S1	1	1	4
S2	4	2	8
Zysk jedn. [zł/jedn. wyrobów]	200	100	
Emisja zanieczyszczeń [kg/jedn. Wyrobu]	3	4	

Całkowita emisja zanieczyszczeń: $3x_1 + 4x_2$

Zysk z produkcji wyrobów W1 i W2: $200x_1 + 100x_2$

$$\min_{x \in X_D} z = \frac{3x_1 + 4x_2}{200x_1 + 100x_2}$$

przy ograniczeniach na surowce S1 i S2:

$$X_D = \left\{ x \mid \begin{cases} x_1 + x_2 \leq 4 \\ 4x_1 + 2x_2 \leq 8 \\ x_1 \geq 0, x_2 \geq 0 \end{cases} \right\}$$